[திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்] [2010 ஜனவரி 11

கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த காலங்களிலிருந்து இதுவரை, வறுமைக்கோட்டிற்குக்கீழ் வாழ்கின்ற மக்களுக்காக இலவச வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை, கிட்டத்தட்ட 30 இலட்சம் வீடற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவச வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 30 இலட்சம் வீடற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு நீங்கள் ஆவன செய்யப் போகிறீர்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு கிலோ அரிசி ஒரு ரூபாய் என்று சொன்னீர்கள். இன்றைக்கு அக்ரி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டு அதற்கு நன்றிகூட மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தமிழகத்தினுடைய ஒட்டுமொத்த ஜனத்தொகை ஆறேகால் கோடி பேர். அதில், ரேஷன் அரிசியினை குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்குவதன்மூலமாக, கிட்டத்தட்ட இரண்டேகால் கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட மக்கள் இந்த அரிசியை வாங்கி அவர்கள் அதனைப் பயன்படுத்திடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கலாம். ஆனால் மீதம் இருக்கின்ற 4 கோடி பேர் தமிழகத்திலே வசிக்கின்றார்களே, அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு கிலோ அரிசியினை 42 ரூபாய்க்கு வாங்கி அவதிப்படுகின்றார்களே அதைத்தான் அக்ரி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுரையில் பதில் இல்லையென்பதை இந்த அவைக்குச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

திரு. வி.பி. கலைராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள். (குறுக்கீடு) முதல்வர் அவர்கள் பேசப் போகின்றார்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் உட்காருங்கள்.

பிற்பகல் 1-10

9. புதிய வளாகத்தில் செயல்படவுள்ள சட்டமன்றத்தின் பாரம்பரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் நினைவுகூர்தல்

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆளுநர்

உரை குறித்தும், அதனைத் தொடர்ந்து இந்த அவையில் பேசிய பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுடைய கருத்துகள் குறித்தும், நீண்ட நேரம் தன்னுடைய பதிலுரையிலே விளக்கம் அளித்திருக்கின்றார்கள். நான் இப்போது ஆளுநர் உரை பற்றியோ, அல்லது வரவிருக்கின்ற பட்ஜெட் பற்றியோ, வேறு பல நிலைமைகளைப் பற்றியோ பேச விரும்பவில்லை.

நான் உட்பட, நாம் எல்லாம் சேர்ந்து, இந்த அவையிலேயிருந்து வெளியேறப் போகிறோம். நம்மை யாரும் வெளியேற்றாமலே நம்முடைய விருப்பப்படி வெளியேறப் போகிறோம். சில பேர் வெளியேறுவதற்காக வந்து, வெளியேறியவர்களையும் சேர்த்து, அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு நாம் வெளியேறப் போகிறோம். எங்கிருந்து? சரித்திரக் கீர்த்திமிக்க இந்தச் சட்டசபை நடைபெறுகின்ற இந்த இடத்திலிருந்து வெளியேறப் போகிறோம்.

அடுத்துவரும், நிதிநிலை அறிக்கைக் கூட்டத் தொடர், புதிய சட்டமன்றப் பேரவையிலே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நடைபெறுவதற்கு ஏற்றவகையில் பணிகள் தீவிரப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நீங்கள் எல்லாம் நன்கு அறிவீர்கள்.

இங்கே நடைபெறும் இறுதிக் கூட்டத் தொடர் இது என்பதால் இந்த நேரத்தில் இந்த அவையினுடைய வரலாற்றினைக் கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

டெல்லியிலுள்ள செங்கோட்டை, சக்கரவர்த்தி ஷாஜகானால் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட மொகலாயப் பேரரசின் மிகப் பெரிய சின்னம் என்பதைப்போல, சென்னை மாநகரத்திலேயுள்ள இந்த செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை, 16 ஆம் நூற்றாண்டிலே கட்டப்பட்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சின்னம் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

1640-ல் புனித செயின்ட் ஜார்ஜ் நினைவு தினமான ஏப்ரல் 23 அன்று, இந்தக் கோட்டை கட்டப்பட்டதால், இதற்கு புனித ஜார்ஜ் கோட்டை (St. George Fort) என்று பெயரிடப்பட்டது.

1678-ல் இக்கோட்டை வளாகத்தில் மிகத் தொன்மையான புனித மேரி ஆலயம் கட்டப்பட்டது. அந்த தேவாலயத்தில்தான் 1753-ல் இராபர்ட் கிளைவின் திருமணம் நடைபெற்றிருக்கிறது. 1687 முதல் 1692 வரை ஆளுநராக இருந்த "யேல்" அவர்கள் காலத்தில்தான், ஆசியாவிலேயே மிக உயரமான கோட்டைக் கொடிமரத்தில்,

கம்பெனி கொடிக்குப் பதிலாக பிரிட்டிஷ் கொடி பறக்கவிடப்பட்டது. 1746-ல் பிரெஞ்சுக்காரர்களால் கோட்டையிலிருந்து வெளியே எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்த கறுப்புப் படிகத்தாலான கிரானைட் போன்ற படிவங்களாலான 32 தூண்கள், 1761 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் சென்னைக்கு எடுத்துவரப்பட்டு, அவற்றுள் 20 தூண்கள் இந்தக் கட்டடத்திலே நிறுவப்பட்டு, இப்போதும் அவை இக்கட்டடத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. 1910 ஆம் ஆண்டில், அதாவது சரியாக நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தற்போதைய சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்பதை எண்ணும்போது, இதற்கும் ஒரு நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடலாம் போல் தெரிகிறது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). சென்னை மாகாண சட்டசபைக்கு 1920-ல் நடைபெற்ற முதல் தேர்தலில் திராவிட இயக்கத்தின் வேர்க் கட்சியான நீதிக் கட்சி வெற்றி பெற்று, திரு. ஏ. சுப்பராயலு ரெட்டியார் அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனார்.

பிற்பகல் 1-15

சென்னை மாகாணத்திலேயே, முதன்முதலாக 1920 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 17 ஆம் தேதி சட்டமன்றத்தில் First Premier, "முதல் பிரிமியர்" என்ற முதலமைச்சர் பதவியைப் பெற்ற பெருமை நீதிக் கட்சிக்கும், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பராயலு ரெட்டியாருக்கும்தான் சாரும். அப்பொழுது சட்டமன்றத்தை 12-1-1921 அன்று கன்னாட் கோமகன் தொடங்கி வைத்தார். அவ்வமயம் சென்னை மாகாண ஆளுநராக இருந்த விலிங்டன் பிரபு அவர்களும், அவரது துணைவியாரும் 6-3-1922 அன்று சட்டமன்றத்திற்கு வருகை தந்தார்கள். அப்போதுதான் தேக்கு மரத்தால் செய்யப்பட்ட, சிறப்பான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த, பேரவைத் தலைவருக்கான இந்த இருக்கையைப் பரிசாக அளித்தனர். அதுவே இன்றளவும், பேரவைத் தலைவரின் இருக்கையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த இருக்கையை அவர்கள் வழங்கியதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆளுநர் விலிங்டன் அவர்களே தன் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது அவருடைய தாத்தா 'ஹவுஸ் ஆப் காமன்ஸ்' அவையிலே ஸ்பீக்கராக இருந்தவர் என்றும், அவரது துணைவியாரின் தந்தையார் சிறந்த நாடாளுமன்றவாதியாக இங்கிலாந்தில் திகழ்ந்தார் என்றும் பேசியிருக்கிறார்.

1920 ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிக்கு வந்த நீதிக் கட்சி, 1937 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் வரை ஏறத்தாழ 17 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து

ஆட்சியிலே இருந்தது. அந்த 17 ஆண்டுக் காலத்தில் நீதிக் கட்சியினுடைய ஆட்சி, இந்த நாட்டில் முதல் கம்யூனல் ஜி.ஓ., பெண்களுக்கு வாக்குரிமை உள்ளிட்ட சரித்திரம் மறவாத சாதனைகளை நிகழ்த்திக் காட்டியது. நீதிக் கட்சி ஆட்சியில் திரு. சுப்பராயலு ரெட்டியார், பனகல் அரசர், பி. சுப்பராயன், பி. முனுசாமி நாயுடு, பொப்பிலி அரசர், பி.டி. ராஜன் ஆகியோர் முதலமைச்சர்களாக இருந்தார்கள்.

1921 ஆம் ஆண்டு முதல் 1937 ஆம் ஆண்டு வரை இதே புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலே உள்ள பேரவை மண்டபத்திலே கவுன்சில் ஹாலில் பேரவையின் கூட்டத் தொடர் நடைபெற்றது. பேரவையின் கூட்டமே இப்பொழுது இருக்கிற கவுன்சில் ஹாலில் அங்கேதான் நடைபெற்றது.

1937-ல் நடைபெற்ற சென்னை மாகாண சட்டமன்றத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி பெரும்பான்மை இடங்களை வென்றபோதும், சில பிரச்சினைகள் காரணமாக அமைச்சரவை அமைக்கவில்லை. கவர்னரின் வேண்டுகோள்படி இடைக்கால ஏற்பாடாக 1-4-1937 அன்று கே.வி. ரெட்டி முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார்.

ஒன்றரை மாதத்திற்குப்பின் அமைந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவை மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களின் தலைமையில் 14-7-1937 அன்று பதவியேற்றது. 1937 ஆம் ஆண்டில் சட்டமன்றப் பேரவை முதன்முதலாக சேப்பாக்கத்தில் உள்ள சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆட்சிக் குழுவின் பிரதான மண்டபத்தில்தான் (செனட் ஹால்) செயல்பட்டது.

14-7-1937 முதல் 21-12-1937 வரை சுமார் ஐந்து மாதங்கள் சேப்பாக்கத்தில் உள்ள செனட் மண்டபத்திலே சட்டப் பேரவை நடைபெற்றிருக்கின்றது.

27-1-1938 முதல் 26-10-1939 வரை சுமார் 20 மாதங்கள் அரசினர் தோட்டத்திலே உள்ள இராஜாஜி மண்டபத்திலே பேரவை நடைபெற்றது. இராஜாஜி மண்டபத்தை நினைத்துப் பாருங்கள், பேரவையையும் ஒரு முறை உற்றுப்பாருங்கள், இந்தப் பேரவை இராஜாஜி மண்டபத்திலே 27-1-1938 முதல் 26-10-1939 வரை 20 மாதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றது.

இரண்டாம் உலகப் போரில் இந்தியாவை ஈடுபடுத்திய ஆங்கிலேய அரசைக் கண்டித்து, இராஜாஜி தலைமையிலான

காங்கிரஸ் அமைச்சரவை 30-10-1939-ல் இராஜினாமா செய்தது. அன்று முதல் 30-4-1946 வரை ஆளுநர் ஆட்சி நடைபெற்றது. தேர்தலே நடைபெறவில்லை. ஒரு காலத்தில் தேர்தலே நடைபெறவில்லை. 1946-ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி வென்று 30-4-1946 அன்று ஆந்திர கேசரி டி. பிரகாசம் அவர்கள், தற்போதைய தலைமைச் செயலகப் பிரதான மண்டபத்தில் பொறுப்பேற்றார்.

பிற்பகல் 1-20

24-5-1946 முதல் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலே உள்ள இதே மண்டபத்தில் பேரவை நடைபெற்றது. பிரகாசம் அவர்களின் அமைச்சரவை 23-3-1947 அன்று பதவி விலகியது. அன்று பிற்பகலில் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் புதிய முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். ஓமந்தூரார் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் காலத்திலேதான்—15-8-1947-ல் இந்தியத் திருநாடு விடுதலை அடைந்தது. முதல் சுதந்திரத் திருநாளைக் கொண்டாடிய முதல் முதலமைச்சர் என்ற பெருமையை ஓமந்தூரார் பெற்றார். அவரது பெயரைத்தான் Government Estate என்று இருந்த பகுதிக்கு "ஓமந்தூரார் வளாகம்" என்று நான் சூட்டினேன் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

1950 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தது. 1952-ல் முதல் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி பெரும்பான்மை பெற்று அப்பொழுது மேலவை உறுப்பினராக இருந்த திரு. இராஜாஜி தலைமையில் அமைச்சரவை அமைத்தது. பேரவையின் உறுப்பினர்கள் 375 பேர் என்ற நிலையில் கோட்டையிலே இருந்த பேரவை மண்டபம் போதுமானதாக இருக்காது என்பதால், சென்னை, அரசினர் தோட்டத்தில் புதிய சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபம் 10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டது. 10 இலட்சம் ரூபாய் அந்தக் காலத்திலே.

1952 ஆம் ஆண்டு அரசினர் தோட்டத்தில் புதிய சட்டமன்ற மண்டபம் கட்டப்பட்டு, அதனை 2-5-1952 அன்று ஆளுநர் ஸ்ரீபிரகாசா திறந்து வைத்தார். அதுவே பின்னர் பாலர் அரங்கமாகவும், கழக ஆட்சியிலே, கலைவாணர் அரங்கமாகவும் பெயர் பெற்று விளங்கியது. 1957 தேர்தலுக்குப் பிறகு, மீண்டும் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் பேரவை மண்டபத்தில் பேரவைக் கூட்டங்கள் நடைபெறத் தொடங்கி, இன்று வரை 53 ஆண்டுகளாக

இந்த மண்டபத்திலே கூட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதற்கிடையிலே, 20-4-1959 முதல் 30-4-1959 வரை ஒன்பது நாட்கள் மட்டும் உதகமண்டலத்திலே உள்ள அரண்மூர் மாளிகையில் பேரவை நடைபெற்றதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

ஓமந்தூராருக்குப் பிறகு, குமாரசாமி ராஜா, மூதறிஞர் இராஜாஜி, பெருந்தலைவர் காமராஜர், பெரியவர் பக்தவத்சலம் ஆகியோர் முதலமைச்சர்களாக இருந்து இந்தக் கோட்டையில் கொலுவீற்றிருந்து கோலோச்சி இருக்கிறார்கள்.

1967-ல் பேரறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சரானார். 1969-ல் அண்ணா அவர்களின் மறைவிற்குப் பிறகு, முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற நான், 1971, 1979, 1996, 2006 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்களில் வெற்றிபெற்று (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) முதலமைச்சராகப் பதவி வகித்துள்ளேன்.

15-3-1971 அன்று தி.மு. கழக அமைச்சரவை என் தலைமையில் பதவியேற்றபோது, சென்னைப் பல்கலைக்கழக மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அந்தப் பதவியேற்பு விழாவிற்கு வந்திருந்த முக்கிய பார்வையாளர்களில் ஒருவர் தந்தை பெரியார். பதவியேற்ற பிறகு நாங்கள் அனைவரும் அவர்களிடத்திலே ஆசி பெற்று, வாழ்த்து பெற்றுச் சென்றோம்.

அதன் பின்னர் அருமை நண்பர் மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், ஜானகி அம்மையார் அவர்களும், ஜெயலலிதா அவர்களும், ஓ பன்னீர்செல்வம் அவர்களும் முதலமைச்சர்களாக இந்த மாமன்றத்திலே இருந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் சரித்திரப் புகழ்வாய்ந்த தீர்மானங்கள், சட்டங்கள், முடிவுகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை நினைவுகூர விரும்புகிறேன்.

வாக்காளர் பட்டியலிலே மகளிரும் இடம்பெற வகை செய்யும் தீர்மானம் 1-4-1921 அன்று Justice கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களை "பஞ்சமர், பறையர்" என்ற சொற்களால் குறிப்பிடுவது அரசு ஆவணங்களில் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானம் 20-1-1922-ல் நிறைவேறியது.

ஆலயங்கள் நுழைவுச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதும் இந்த அவையிலேதான், கிட்டத்தட்ட அந்த ஆண்டுகளிலேதான்.

8-10-1928 அன்று இந்தப் பேரவையிலே ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்—

சென்னை நகர காவல் துறையினர், பாரதியாருடைய பாடல்கள் அடங்கிய புத்தகங்களைப் பறிமுதல் செய்த நடவடிக்கை பற்றிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார். பாரதியார் பாடல்கள் பற்றி ஒரு மனு சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருப்பதால், அதையொட்டிய கருத்துகளை அவையில் தெரிவிக்கக்கூடாது என்று பேரவைத் தலைவர் கூறினார்; விவாதம் ஏற்பட்டு பிரச்சினையை அடுத்த நாள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவாயிற்று. அடுத்த நாள் இந்தப் பிரச்சினை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது, எஸ். சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் பாரதியாரின் பாடல்களை அவையிலே பாடி விளக்கமளித்தார். அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள மறுத்ததும், சத்தியமூர்த்தி அவர்களே அவையிலே எழுந்து நின்று பாரதியாருடைய பாடல்களைப் பாடி அந்தப் புரட்சியை செய்தார் என்பது அந்தக் காலத்து இந்த அவையினுடைய வரலாறு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் *1-25*

கவர்னரால் இந்தப் பேரவைக்கு நியமிக்கப்பட்ட முதல் பெண்மணி திருமதி முத்துலட்சுமி ரெட்டி. அடுத்து நியமிக்கப்பட்டவர் திருமதி அலமேலு மங்கத் தாயாரம்மா.

3-11-1952-ல் கைத்தறிக்கென சில இரகங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானம். *29-7-1953* குலக் கல்வி முறையை அமலுக்குக் கொண்டு வருவது பற்றிய தீர்மானம். அந்தக் கல்வி முறையை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடாது என்று திருத்தத் தீர்மானம். வாக்கெடுப்பில் திருத்தத்திற்கு ஆதரவாக *138* வாக்குகளும், எதிர்த்து *138* வாக்குகளும் கிடைத்து, பேரவைத் தலைவர் திருத்தத்திற்கு எதிராக, அதாவது குலக் கல்வித் திட்டத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்ததால் அந்த நேரத்திலே திருத்தம் தோல்வியடைந்து, குலக் கல்வித் திட்டம் தப்பிப் பிழைத்தது. என்றாலும்கூட *18-5-1954*-ல் குலக் கல்வி முறையைக் கைவிடுவதென்று, எத்தனை பேர் வாக்களித்தார்கள் என்றில்லாமல் எது நியாயம் என்பதை எண்ணிப்

பார்த்து தமிழகத்திலே எழுந்த புரட்சியின்காரணமாக, மக்களுடைய கொந்தளிப்பின் காரணமாக அதைத் திரும்பப் பெற்றார்கள், குலக் கல்வித் திட்டத்தை; அதுவும் இந்த அவையிலே வரலாற்றுச் சான்றாக பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஏன் இந்த அவையினுடைய வரலாற்றை நான் சற்றுப் பின்னோக்கி திரும்பிப் பாருங்கள் என்று சொன்னேன் என்றால், இந்த அவையிலே எத்தனையோ தீர்மானங்கள், எத்தனையோ முடிவுகள் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக என்று சிந்தித்துச் செயல்பட எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் எல்லா முடிவுகளும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேனே, அதைப்போல, *138-138* என்ற நிலையிலே இருந்தாலும்கூட மக்களுடைய கருத்துகளுக்கு மதிப்பளித்து, அதற்கேற்ப சட்டங்களை வகுப்பது, ஆட்சியை நடத்துவது என்ற முறை அன்றைக்கு இருந்தது. அது இன்றைக்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற முனைப்போடுதான் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலே நாங்கள் அமர்ந்திருக்கிறோம்.

இன்றையதினம், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில கருத்துகளை இங்கே எடுத்துக்கூறினார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் நான் பதில் அளித்தால் இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையைப் பற்றியும் புதிய வீட்டிற்கு நாம் குடிபோவதைப் பற்றியும் பேசுவதாகச் சொல்லிவிட்டு, மீண்டும் எங்கேயோ சென்றதாக நீங்கள் கருதக்கூடும். எனவே, நான் அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேச விரும்பவில்லை. துணை முதலமைச்சர் அதற்கெல்லாம் பதில் அளித்திருக்கிறார்.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: இடையிடையே அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டு விளக்கங்களை அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று. ஒரு கருத்தைச் சொன்னால் அந்தக் கருத்தின்பால் எத்தகைய எதிரொலி ஏற்படும், எத்தகைய நிலைமைகள் உருவாகும், ஆகவே, அந்தக் கருத்துகளை சொல்லாமல் இருப்பது நல்லதல்லவா என்றெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து அந்தக் கருத்துகளைச் சொல்வதுதான் சிலாக்கியமான ஒன்று என்பதை உணர்ந்து, நான் அறிந்த வரையில் என்னுடைய வாழ்க்கையில், அரசியல்

வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து வருகின்றேன். அதைத்தான் இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையிலும் கடைப்பிடித்து வருகிறேன்.

இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையிலே எத்தனையோ நல்ல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவை என்னென்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே குறித்துப் பேசி மறுபடியும் அதே நிகழ்ச்சியினுடைய தொடர்ச்சியை இங்கே நான் ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை. அந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, நாம் குடிசெல்கின்ற புதிய இடத்திலாவது அந்த நிலைமை இல்லாமலும், நாட்டைப் பற்றிய நினைவு, மக்களைப் பற்றிய நினைவு, இவைகளோடு நம்முடைய பணியை அங்கே தொடங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் இறுதியிலே, புரட்சித் தலைவர், மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பாட்டைச் சொல்லிப்போனார்கள். அந்தப் பாட்டு அவர்களுக்காகப் பாடியது அல்ல. எனக்குத் தெரியும், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் என்னை மனதிலே வைத்து பாடிய பாட்டு அது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஏனென்றால், என்னுடைய 40 ஆண்டுக் கால நண்பர் அல்லவா? இன்னும் சொல்லப்போனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கட்சித் தேர்தல் நடைபெற்றபோது, தலைவராக நான்தான் வரவேண்டும் என்று அதற்காகப் பாடுபட்டவர். அதற்காக ஆட்களைச் சேர்த்தவர். அந்த நன்றி இன்றைக்கும் எனக்கு உண்டு. சாகின்ற வரையிலே உண்டு. அதைப்போல, இந்தப் பொறுப்புக்கு நான் வரவேண்டும் என்று விரும்பியவர்களில் அவரும் ஒருவர். ஆகவே, நான் அவருக்கும் எனக்கும் உள்ள 40 ஆண்டுக் கால நட்பின் காரணமாகச் சொல்லுகிறேன், இந்தப் பாடலை இங்கே அவர் சொன்னாலும்கூட அதனை நான் இப்படித்தான் கருதிக்கொள்கிறேன்.

என்னதான் நடக்கும், நடக்கட்டுமே!
இருட்டினில் நீதி மறையட்டுமே!
தன்னாலே வெளிவரும் தயங்காதே!

ஒரு "தலைவன்" இருக்கின்றான் மயங்காதே! (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

"ஒரு தலைவி இருக்கின்றார் மயங்காதே" என்று சொல்லவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) "ஒரு தலைவன் இருக்கின்றான்

மயங்காதே" என்று அன்றைக்கே என்னைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். இதை இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் எம்.ஜி.ஆருடைய அந்த நம்பிக்கையான வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த அவையைச் சிறப்பாக நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

8. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதமும் பதிலுரையும்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இன்று (11-1-2010) மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முன்மொழிந்த திருத்தங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என அறிய விரும்புகிறேன்.

(திருத்தங்கள் வலியுறுத்தப்பெறவில்லை)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்த திருத்தங்கள் அனைத்தும் பேரவையின் முன்னனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்படுகின்றன.

"2010 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 6 ஆம் நாளன்று சட்டமன்றப் பேரவைக்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்கள் ஆவர்"

என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன் அவர்களால் 8-1-2010 ஆம் நாளன்று முன்மொழியப்பெற்ற தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பேரவை விதிகள் 30, 130 மற்றும் 132 ஆகியவற்றைத் தளர்த்துதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை விதிகள் 30, 130 மற்றும் 132 ஆகியவற்றைத் தளர்த்தக் கோரும் அரசினர் தீர்மானம். மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள்.